

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

17 martie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Ursache Petru,

judecători – Timofti Vladimir, Nicolaev Ghenadie, Moraru Petru, Toma Nadejda, a judecat, fără participarea părților, recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de nivelul Curții de apel Chișinău, Sîli Radu și de către avocații Dogotari Ian și Dudulica Liubomir în numele inculpatului Sclifos Dumitru, împotriva sentinței Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 21 iunie 2012 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 octombrie 2014, în cauza penală privindu-l pe

Sclifos Dumitru Gheorghe, născut la 09 iunie 1969 în r-nul Călărași, domiciliat în mun. Chișinău, str. Burebista, 36, ap. 56.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 03.02. 2011 – 21.06.2012 (prima instanță).
2. 23.08.2012 – 16.10.2014 (instanța de apel).
3. 21.01.2015 – 17.03.2015 (instanța de recurs ordinar).

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție asupra recursurilor în cauză în baza actelor din dosar,

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 21 iunie 2012, Sclifos Dumitru a fost condamnat:
  - în baza art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal, la 5 ani închisoare;
  - în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, la 10 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții legate de circulația mijloacelor financiare și materiale pe un termen de 5 ani.

Potrivit art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, definitiv i s-a stabilit lui Sclifos Dumitru pedeapsa de 13 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții legate de circulația mijloacelor financiare și materiale pe un termen de 5 ani.

Măsura preventivă aplicată lui Sclifos Dumitru s-a modificat, din obligațiunea de a nu părăsi țara în arest, cu anunțarea lui în urmărire generală, căutare.

Acțiunea civilă depusă de reprezentantul părții vătămate a fost admisă în principiu, cu explicarea dreptului de a se adresa în instanța de drept comun și menținute măsurile asiguratorii aplicate prin încheierea din 31 mai 2011.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat, că inculpatul Sclifos Dumitru în perioada anului 2008 pînă în luna septembrie 2009, urmărind scopul însușirii casei situate pe str. Ion Neculce, 15 din mun. Chișinău, prin înșelăciune și abuz de încredere, sub pretextul că-i va perfecta actele de privatizare a lotului de teren aferent, a obținut de la Goian Alexandru toate documentele de proprietate pe acest imobil.

Ulterior, continuîndu-și acțiunile sale îndreptate la atingerea scopului, la 23 aprilie 2008, în urma înțelegerii prealabile și împreună cu o altă persoană, au confecționat, iar Sclifos Dumitru a și semnat din numele lui Goldman Anna procura nr. 2170, autenticată de notarul privat Tudos Raisa la 23 aprilie 2008, care conține date denaturate potrivit cărora Goldman Anna, care este și proprietara casei de pe str. Ion Neculce, 15 din mun. Chișinău, l-a împuternicit pe Caldari Sergiu să-i administreze proprietatea.

Conform raportului de expertiză nr. 497 din 10 decembrie 2010 s-a stabilit că, semnăturile din numele lui Goldman Anna din actele în litigiu (în rubrica „semnătura mandatului” din procura nr. 2170 autenticată de notarul privat Tudos Raisa la 23 aprilie 2008 și din rubrica „semnătura persoanei care a solicitat actul notarial” din registrul actelor notariale nr. AA 004160/1137 a notarului privat Tudos Raisa cusut și numerotat pe 200 file, început la 27 februarie 2008 și finisat la 18 iunie 2008, înscrierea 2170 de la pag. 126, au fost executate nu de Goldman Anna, dar de alta, una și aceeași persoană, prin executare din fantezie. Aceste semnături au fost executate probabil de către numitul Sclifos Dumitru.

În continuare, la 16 septembrie 2008, Sclifos Dumitru i-a transmis procura falsă lui Caldari Sergiu, căruia nu i-a comunicat despre modul de obținere a acesteia și împreună s-au prezentat la notarul Palii Olga cu sediul în mun. Chișinău, str. Armenească 30, of. 88, unde au perfectat contractul de vânzare - cumpărare a casei de pe str. Ion Neculce, 15 din mun. Chișinău, în urma tranzacției Sclifos Dumitru a devenit proprietarul imobilului menționat, evaluat la prețul de 170000 euro și conform cursului al B.N.M. constituia 3022600 lei.

Tot el, de la începutul anului 2008 pînă în luna septembrie anul 2009, urmărind scopul însușirii casei situate pe str. Ion Neculce, 15 din mun. Chișinău, prin înșelăciune și abuz de încredere sub pretextul că-i va perfecta actele de privatizare a lotului de teren aferent casei, a obținut de la Goian Alexandru toate documentele de proprietate a acestui imobil.

Ulterior, continuîndu-și acțiunile sale îndreptate la atingerea scopului, folosindu-se de procura nr. 1270 autentificată de notarul privat Tudos Raisa la 23 aprilie 2008 care conține date denaturate, iar conform raportului de expertiză nr. 497 din 10 decembrie 2010 semnăturile din numele lui Goldman Anna, care este și proprietara casei de pe str. Ion Neculce, 15 din mun. Chișinău, au fost executate nu de Goldman Anna, dar de alta, una și aceeași persoană, prin executare din fantezie și anume probabil de către numitul Sclifos Dumitru, potrivit căreia Goldman Anna îl împuternicește pe Caldari Sergiu să-i administreze proprietatea, la 16 septembrie 2008 împreună cu Caldari Sergiu, căruia nu i-a comunicat circumstanțele cazului, s-au prezentat la notarul privat Palii Olga cu cererea de a autoriza vînzarea - cumpărarea casei de pe str. Ion Neculce, 15 din mun. Chișinău, în rezultatul tranzacției Sclifos Dumitru a devenit proprietarul acestui imobil.

În continuare, prin decizia Consiliului Municipal Chișinău nr. 6/36-13 din 19 mai 2009, în baza cererii lui Sclifos Dumitru din 29 octombrie 2008, i-a fost autentificat dreptul de proprietate privată, fără plată, asupra lotului de pămînt cu suprafața de 586 m² pentru deservirea și exploatarea casei de locuit particulare din str. Ion Neculce, 15 din mun. Chișinău.

La 18 septembrie 2009, în baza contractului de vînzare - cumpărare cu nr. de înregistrare 12170, autentificat de notarul privat Pulbere Vera, cu sediul în mun. Chișinău, str. Ștefan cel Mare și Sfînt, 126, ap. 1, Sclifos Dumitru a înstrăinat lui Grama Vasile casa de locuit situată în mun. Chișinău, str. Ion Neculce, 15 cu nr. cadastral 0100508.263.01 și lotul de teren aferent cu nr. cadastral 010050826301, la prețul de 1197099 lei.

În aceste circumstanțe, Sclifos Dumitru a dobîndit ilicit casa de locuit situată în mun. Chișinău, str. Ion Neculce, 15 cu nr. cadastral 0100508.263.01 și lotul de teren aferent casei cu nr. cadastral 010050826301, ce aparținea lui Goldman Anna, reprezentată în baza procurii de către Goian Alexandru, cauzîndu-i daune materiale în proporții deosebit de mari, în sumă totală de 170000 euro, care constituiau 3022600 lei.

În procesul penal de către reprezentantul părții vătămate Goian Alexandru către Sclifos Dumitru a fost înaintată acțiune civilă prin care s-a solicitat recunoașterea nulă a contractelor de vînzare - cumpărare a casei de pe str. Ion Neculce, 15 din mun. Chișinău nr. 4530 din 16 septembrie 2008 încheiat între Goldman Anna și Sclifos Dumitru și nr. 12169 din 18 septembrie 2009 încheiat

între Scifos Dumitru și Grama Vasile, a aduce părțile la poziția inițială și restituirea bunului în natura proprietarului legitim, reclamantei Goldman Anna, încasarea prejudiciului moral în mărime de 10000 lei. Acțiunea civilă fiind admisă în principiu de către prima instanță.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, instanța a reținut că, de drept, faptele inculpatului Scifos Dumitru întrunesc elementele constitutive ale infracțiunilor prevăzute în art. 190 alin. (5) Cod penal – escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, săvârșită în proporții deosebit de mari și art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal – adică, confecționarea, deținerea, folosirea documentelor oficiale false săvârșite de două persoane.

3. Sentința menționată a fost atacată cu apeluri de către:

3.1. Avocatul Dogotari Ion în numele inculpatului Scifos Dumitru, care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Scifos Dumitru să fie achitat din motiv că nu a fost demonstrată vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunilor imputate, mai mult, lipsește temeiul real - fapta prejudiciabilă săvârșită și temeiul juridic de a atrage inculpatul la răspundere penală încriminată.

Avocatul Dogotari Ion a invocat că la baza sentinței au fost puse doar declarațiile reprezentantului părții vătămate Goian Alexandru care a declarat, că a apelat la ajutorul inculpatului Scifos Dumitru pentru a privatiza terenul de pe str. Ion Neculce 15, mun. Chișinău și inculpatul a solicitat suma de 23000 euro, sumă care a fost de acord să o achite, iar drept garanție a întocmit o recipisă în care a indicat că el, Goian Alexandru, a primit suma de 22400 euro de la Scifos Dumitru pentru procurarea și transportarea din Europa pentru inculpat a automobilului de model „Mercedes”. Apărarea a considerat această afirmație lipsită de logică, care a dus în eroare instanța, dat fiind faptul că nu putea Goian Alexandru, să întocmească o recipisă prin care a confirmat că a primit de la inculpat suma de 22400 euro, dar care susține că i-a dat inculpatului Scifos Dumitru suma de 23000 euro. Prin urmare, este lipsit de logică faptul că, oferind o sumă de bani, să întocmești o recipisă prin care confirmi că ai primit această sumă de bani. Totodată, instanța de fond nu a luat în calcul că declarațiile făcute în instanța de judecată de către Goian Alexandru sunt contradictorii cu cele din cadrul urmăririi penale, unde acesta a declarat că pentru privatizarea lotului aferent imobilului respectiv, inculpatul a cerut suma de 20000 euro, deci deja o altă sumă, Goian Alexandru fiind de acord cu suma solicitată, însă, achitînd pînă la moment doar suma de 7000 euro. Din aceste declarații rezultă cu certitudine că Goian Alexandru se contrazice în declarațiile sale depuse în cadrul urmăririi penale, comparativ cu cele depuse nemijlocit în cadrul cercetării judecătorești.

Avocatul Dogotari Ian a mai invocat, că instanța de judecată a pus la baza sentinței declarațiile martorului Goian Veronica, care este sora părții vătămate Goldman Anna, declarațiile căreia de la urmărirea penală vin în contradictoriu cu cele din instanța de judecată.

Apărătorul a susținut că inculpatul Sclifos Dumitru a acționat în mod deschis, neperfectînd actele de proprietate într-un timp îndelungat (aproximativ în doi ani de zile), perioadă în care nu putea să nu observe că imobilul respectiv este supus cărorva reconstrucții. Declarațiile martorului Dohoher Tatiana, audiată, atît la urmărirea penală, cît și în instanța de judecată, confirmă că Sclifos Dumitru s-a adresat în compania imobiliară „Novostroi”, în care ultima activa în calitate de agent imobiliar, cu intenția de a vinde un lot de pămînt de pe str. Ion Neculce 15, mun. Chișinău. Astfel, inculpatul i-a perfectat martorului Dohoher Tatiana o procură prin care a împuternicit-o să-i pregătească setul de documente pentru înstrăinarea lotului respectiv și ea a plasat anunțul în ziarul „Makler” pentru a găsi un cumpărător, fapt confirmat și de către partea civilă Grama Vasile, care a comunicat precum că despre înstrăinarea imobilului litigios a aflat prin intermediul ziarului vizat. Astfel, se confirmă că inculpatul a acționat în mod deschis, fără a ascunde intenția sa de a înstrăina imobilul respectiv, respectînd procedura legală de înstrăinare a imobilului.

Avocatul Dogotari Ion a invocat în apel că în privința lui Sclifos Dumitru au fost încălcate prevederile art. 63 Cod de procedură penală, deoarece la 11 februarie 2010 a fost emisă ordonanța de recunoaștere în calitate de bănuît pe Sclifos Dumitru și tocmai la 10 septembrie 2010 a fost emisă ordonanța de punere sub învinuire a lui Sclifos Dumitru privind comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, deși calitatea de bănuît a lui Sclifos Dumitru a expirat la 12 mai 2010.

Apărarea a invocat și faptul că la data de 13 ianuarie 2010 organul de urmărire penală a emis ordonanța de recunoaștere a lui Goian Alexandru în calitate de parte civilă, fapt care contravine prevederilor art. 61 Cod de procedură penală, deoarece Goian Alexandru nu avea împuternicirile respective și nu putea fi recunoscut ca parte civilă în cauza respectivă. Mai mult ca atît, cererea de recunoaștere în calitate de parte civilă a fost depusă de către acesta la data de 11 februarie 2010, adică cu 29 de zile mai tîrziu decît recunoașterea propriu-zisă a lui Goian Alexandru în această calitate.

3.2. Avocatul Matusenco Ion în interesele părții civilmente responsabile Grama Vasile, care a solicitat casarea sentinței nominalizate în latura soluționării acțiunii civile și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care acțiunea civilă înaintată de către reprezentantul părții vătămate Goian Alexandru în interesele părții vătămate Goldman Anna să fie respinsă drept nefondată și neîntemeiată din motiv, că în faza

urmăririi penale nu a fost stabilită calitatea procedurală a lui Grama Vasile, ordonanța de recunoaștere în calitate de parte civilmente responsabilă nu i-a fost adusă la cunoștință, nu a fost semnată de către Grama Vasile, fapt ce denotă încălcarea drepturilor lui procedurale și constituționale. De asemenea, a fost încălcat dreptul la un proces echitabil în sensul art. 6 par. 1 din CEDO, fiind pus în situația de a-și improviza apărarea. Reclamantul, la înaintarea pretențiilor sale s-a bazat doar pe niște afirmații de ordin declarativ, care nu pot sta la baza unei hotărâri de ordin civil, cu atât mai mult că, pînă la momentul depunerii cererii nu a fost nici o sentință de condamnare în acest sens.

Partea civilmente responsabilă consideră că reclamantul nu a specificat prin care anume circumstanțe de fapt se probează comportamentul dolosiv la perfectarea tranzacției de vânzare - cumpărare de către Grama Vasile, iar motivarea acțiunii constituie afirmații de ordin declarativ ne avînd suport probant. Ba mai mult, cererea de chemare în judecată a fost înaintată în derogare de la norma art. 219 Cod de procedură penală, iar instanța de fond practic a dispus recunoașterea temeiniciei acțiunii civile înaintate, din start dînd prioritate părții vătămate. Instanța de fond nemotivat a dispus menținerea aplicării măsurii de asigurare, deoarece în cazul de față aplicarea sechestrului asupra bunului imobil în litigiu, creează impedimente la folosirea sa de către proprietarul de drept Grama Vasile, care a dobîndit bunul dat fără careva încălcări ale legislației în vigoare.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 octombrie 2014, au fost admise apelurile avocatului Dogotari Ian în interesele inculpatului și al avocatului Matusenco Ion în interesele părții civilmente responsabile, casată, inclusiv din oficiu, sentința în latura penală și civilă și pronunțată o nouă hotărîre potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

Procesul penal în privința lui Sclifos Dumitru în baza art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal a fost încetat în conformitate cu art. 60 lit. a) Cod penal, în legătură cu prescripția tragerii la răspundere penală.

Sclifos Dumitru a fost condamnat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, la 9 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții legate de circulația mijloacelor financiare și materiale pe un termen de 5 ani.

Acțiunea civilă a reprezentantului părții vătămate Goian Alexandru către Grama Vasile privind recunoașterea nulă a contractului de vânzare - cumpărare a imobilului din str. Ion Neculce, 15 din mun. Chișinău, a fost respinsă ca nefondată.

Pentru a pronunța decizia instanța de apel a constatat că, inculpatul Sclifos Dumitru în perioada anului 2008 pînă în luna septembrie 2009, urmărind scopul însușirii casei situate pe str. Ion Neculce, 15 din mun. Chișinău, prin înșelăciune și abuz de încredere, sub pretextul că-i va perfecta actele de privatizare a lotului de

teren aferent, a obținut de la Goian Alexandru toate documentele de proprietate pe acest imobil.

Ulterior, continuându-și acțiunile sale îndreptate la atingerea scopului, la 23 aprilie 2008, în urma înțelegerii prealabile cu o altă persoană, au confecționat, iar Sclifos Dumitru a și semnat din numele lui Goldman Anna procura nr. 2170, autentificată de notarul privat Tudos Raisa la 23 aprilie 2008, care conține date denaturate potrivit cărora Goldman Anna, care este și proprietara casei de pe str. Ion Neculce, 15 din mun. Chișinău, l-a împuternicit pe Caldari Sergiu să-i administreze proprietatea.

Conform raportului de expertiza nr. 497 din 10 decembrie 2010 s-a stabilit că, semnăturile din numele lui Goldman Anna din actele în litigiu (în rubrica „semnătura mandatului” din procura nr. 2170 autentificată de notarul privat Tudos Raisa la 23 aprilie 2008 și din rubrica „semnătura persoanei care a solicitat actul notarial” din registrul actelor notariale nr. AA 004160/1137 a notarului privat Tudos Raisa cusut și numerotat pe 200 file, început la 27 februarie 2008 și finisat la 18 iunie 2008, înscrierea 2170 de la pag. 126 au fost executate nu de Goldman Anna, dar de alta, una și aceeași persoană, prin executare din fantezie. Aceste semnături au fost executate probabil de către numitul Sclifos Dumitru. În continuare, la 16 septembrie 2008, Sclifos Dumitru i-a transmis procura falsă lui Caldari Sergiu, căruia nu i-a comunicat despre modul de obținere a acesteia și împreună s-au prezentat la notarul Palii Olga cu sediul în mun. Chișinău, str. Armenească 30, of. 88, unde au perfectat contractul de vânzare - cumpărare a casei de pe str. Ion Neculce, 15 din mun. Chișinău, în urma tranzacției Sclifos Dumitru a devenit proprietarul imobilului menționat, evaluat la prețul de 170000 euro și conform cursului al B.N.M. constituia 3022600 lei.

Tot el, de la începutul anului 2008 pînă în luna septembrie anul 2009, urmărind scopul însușirii casei situate pe str. Ion Neculce, 15 din mun. Chișinău, prin înșelăciune și abuz de încredere sub pretextul că-i va perfecta actele de privatizare a lotului de teren aferent casei, a obținut de la Goian Alexandru toate documentele de proprietate a acestui imobil. Ulterior, continuându-și acțiunile sale îndreptate la atingerea scopului, folosindu-se de procura nr. 1270 autentificată de notarul privat Tudos Raisa la 23 aprilie 2008 care conține date denaturate, iar conform raportului de expertiză nr. 497 din 10 decembrie 2010 semnăturile din numele lui Goldman Anna, care este și proprietara casei de pe str. Ion Neculce, 15 din mun. Chișinău, au fost executate nu de Goldman Anna, dar de alta, una și aceeași persoană, prin executare din fantezie și anume probabil de către numitul Sclifos Dumitru, potrivit căreia Goldman Anna îl împuternicește pe Caldari Sergiu să-i administreze proprietatea, la 16 septembrie 2008 împreună cu Caldari Sergiu, căruia nu i-a comunicat circumstanțele cazului, s-au prezentat la notarul privat

Palii Olga cu cererea de a autoriza vânzarea - cumpărarea casei de pe str. Ion Neculce, 15 din mun. Chișinău, în rezultatul tranzacției Sclifos Dumitru a devenit proprietarul acestui imobil.

În continuare, prin decizia Consiliului Municipal Chișinău nr. 6/36-13 din 19 mai 2009, în baza cererii lui Sclifos Dumitru din 29 octombrie 2008, i-a fost autentificat dreptul de proprietate privată, fără plată, asupra lotului de pământ cu suprafața de 586 m² pentru deservirea și exploatarea casei de locuit particulare din str. Ion Neculce, 15 din mun. Chișinău.

La 18 septembrie 2009, în baza contractului de vânzare - cumpărare cu nr. de înregistrare 12170, autentificat de notarul privat Pulbere Vera, cu sediul în mun. Chișinău, str. Ștefan cel Mare și Sfânt, 126, ap. 1, Sclifos Dumitru a înstrăinat lui Grama Vasile casa de locuit situată în mun. Chișinău, str. Ion Neculce, 15 cu nr. cadastral 0100508.263.01 și lotul de teren aferent cu nr. cadastral 010050826301, la prețul de 1197099 lei.

În aceste circumstanțe, Sclifos Dumitru a dobândit ilicit casa de locuit situată în mun. Chișinău, str. Ion Neculce, 15 cu nr. cadastral 0100508.263.01 și lotul de teren aferent casei cu nr. cadastral 010050826301, ce aparținea lui Goldman Anna, reprezentată în baza procurii de către Goian Alexandru, cauzându-i daune materiale în proporții deosebit de mari în sumă totală de 170000 euro, care constituiau 3022600 lei.

În procesul penal de către reprezentantul părții vătămate Goian Alexandru către Sclifos Dumitru a fost înaintată acțiune civilă prin care s-a solicitat recunoașterea nulă a contractelor de vânzare - cumpărare a casei de pe str. Ion Neculce, 15 din mun. Chișinău nr. 4530 din 16 septembrie 2008 încheiat între Goldman Anna și Sclifos Dumitru și nr. 12169 din 18 septembrie 2009 încheiat între Sclifos Dumitru și Grama Vasile, a aduce părțile la poziția inițială și restituirea bunului în natura proprietarului legitim reclamantei Goldman Anna, încasarea prejudiciului moral în mărime de 10000 lei. Acțiunea civilă fiind admisă în principiu de către prima instanță.

Instanța de apel, în motivarea soluției adoptate a indicat, că instanța de fond la aprecierea modului și a măsurii de pedeapsă a ținut cont de art. 61, 75-78 Cod penal. Astfel, s-a ținut cont de caracterul și gradul de pericol social al infracțiunii săvârșite, care face parte din categoria infracțiunilor grave, de persoana inculpatului Sclifos Dumitru, care anterior a fost judecat dar scopul pedepsei penale nu și-a atins scopul, reieșind din faptul că acesta din nou a comis infracțiune. Ca persoană el se caracterizează satisfăcător, are la întreținere trei copii. Careva circumstanțe agravante nu au fost stabilite. Din aceste considerente instanța de apel a conchis că inculpatul este susceptibil răspunderii și pedepsei penale în condiții de detenție în limitele sancțiunii.

Cu referire la învinuirea lui Scifos Dumitru în baza art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal, instanța de apel a menționat că infracțiunea dată face parte din categoria celor mai puțin grave pentru care legea prevede o pedeapsă maximă sub formă de închisoare pe termen de până la 5 ani, faptele au fost comise în aprilie-septembrie 2008. În conformitate cu art. 60 alin. (1) lit. b) Cod penal, persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii mai puțin grave au expirat 5 ani. Alin. (5) stipulează că curgerea prescripției se suspendă dacă persoana care a săvârșit infracțiunea se sustrage de la urmărirea penală sau de la instanță. Deși în sentință instanța a dispus anunțarea lui Scifos Dumitru în căutare, aceasta nu a fost pusă în executare, iar inculpatul aflînd-se peste hotarele țării, din motive de sănătate a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa. În astfel de circumstanțe, instanța nu poate constata sustragerea lui de la judecată. Astfel, instanța de apel a considerat aplicabile prevederile legale privind prescripția răspunderii penale pentru infracțiunea prevăzută de art. 361 alin. (2) Cod penal și avînd în vedere că de la comiterea faptei s-au scurs mai mult de 5 ani, Scifos Dumitru a fost liberat de răspundere penală pentru această infracțiune cu încetarea procesului penal.

Cu referire la admiterea acțiunii civile, instanța de apel a reținut că, în raport cu Grama Vasile nu au fost respectate cerințe legale a art. 223 Cod de procedură penală. Totodată, s-a menționat și acel fapt că persoana care poartă răspundere pentru prejudiciul cauzat părții vătămate, nu este Grama Vasile și prin sentința în cauză, s-a constatat că este Scifos Dumitru. Respectiv, instanța de apel a reiterat prevederile art. 225 alin. (2) Cod de procedură penală conform cărora „la adoptarea sentinței de acuzare sau de aplicare a măsurilor de constrîngere cu caracter medical, instanța soluționează și acțiunea civilă prin admiterea ei, totală sau parțială, ori prin respingere”, iar în speță, în privința lui Grama Vasile nu s-a pronunțat vreo sentință de acuzare.

5. La 29 decembrie 2014, făcînd trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel se contestă cu recurs ordinar de către procurorul în procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Radu Sîli, în care se solicită casarea acesteia, cu menținerea sentinței atacate fără modificări cum în latura penală, așa și în latura civilă, din motiv că apelurile au fost greșit admise, invocînd că:

- hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivului hotărîrii și acesta este expus neclar;
- acuzarea nu este de acord cu soluția instanței de apel privind încetarea procesului penal pe capătul de acuzare prevăzut de art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal, conform art. 60 Cod penal;
- instanța de apel a stabilit o pedeapsă mai blîndă fără a enunța motivele reducerii din termenul de pedeapsă stabilită de prima instanță.

5.1. La 19 decembrie 2014, hotărârile judecătorești sunt atacate cu recurs ordinar de către avocații Dogotari Ian și Dudulica Liubomir în numele inculpatului Sclifos Dumitru prin care, invocând temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală și art. 6 CEDO, solicită casarea acestora, cu emiterea unei decizii de achitare din motiv că vina inculpatului nu a fost confirmată prin probe, invocând că:

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel;
- nu sunt întrunite elementele infracțiunii incriminate, decizia instanței de apel este contrară legii;

- instanța de apel greșit a pus la baza pronunțării deciziei declarațiile martorului Caldari Sergiu încălcând prevederile art. 63 alin. (7) Cod de procedură penală, declarațiile reprezentantului părții vătămate Goian Alexandru, martorului Goian Veronica fiind contradictorii;

- Goian Alexandru a fost recunoscut parte vătămată eronat;

- instanța de apel nu s-a expus din care considerente cererea depusă de către Goian Alexandru la Procuratura mun. Chișinău la 09 noiembrie 2011 a ajuns spre examinare la Procuratura Buiucani, mun. Chișinău;

- în cadrul urmăririi penale au fost încălcate prevederile art. 7, 19, 26, 27, 61, 63, 101, 116 și 66 alin. (2) lit. 2) Cod de procedură penală, fiind încălcat dreptul la apărare;

- la f. d. 217, vol. II este anexată copia cererii de la partea vătămată Goldman Anna din 17 aprilie 2014, însă nu este clar de ce este copie și nu original, fiind întocmită în Israel nu a fost apostilată, deci nu este probat faptul că semnătura de la rubrica semnătura aparține anume lui Goldman Anna, dar nu altei persoane;

5.2. În referința depusă de către avocatul Bria Constantin în interesele părții vătămate, s-a solicitat respingerea recursului ordinar declarat de către avocații Dogotari Ian și Dudulica Liubomir în numele inculpatului Sclifos Dumitru, ca fiind vădit neîntemeiat, care nu abordează probleme de drept de importanță generală pentru jurisprudență.

6. Judecând recursurile ordinare declarate în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit consideră că recursul ordinar declarat de avocații Dogotari Ian și Dudulica Liubomir în numele inculpatului Sclifos Dumitru urmează a fi respins ca inadmisibil iar recursul ordinar declarat de procuror – admis, cu casarea parțială a sentinței și deciziei instanței de apel, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri.

Referitor la recursul ordinar declarat de către avocații Dogotari Ian și Dudulica Liubomir în numele inculpatului Sclifos Dumitru.

Potrivit art. 414 Cod de procedură penală (red. 27.10.2012), instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. În vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor. Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

La chestiuni de drept se referă cele ce țin de faptul: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just; dacă normele de drept procesual penal sau administrativ au fost corect aplicate și hotărîrea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

Drept temei pentru declararea recursului, avocații Dogotari Ion și Dudulica Liubomir au indicat prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile în care instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și că hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile în care nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

În opinia Colegiului penal lărgit, instanța de apel întemeiat și argumentat a pus la baza deciziei de condamnare cumulul de probe descris în decizia atacată, cum sunt:

- declarațiile reprezentantului părții vătămate Goian Alexandru (f.d. 16-17, vol. III);
- declarațiile părții vătămate Goldman Anna (f.d. 69-70, vol. IV);
- declarațiile martorului Caldari Sergiu (f.d. 14-15, vol. III);
- procesul-verbal de recunoaștere a persoanei din 29 iulie 2010 (f.d.114, vol. I);
- procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 29 iulie 2010 (f.d.115, vol. I);

- declarațiile martorilor Goian Veronica (f.d. 173-175, vol. I și f.d. 223, vol. III), Dohocher Tatiana (f.d. 18 vol. III), Palii Olga (f.d. 20-21, vol. III), Tudos Raisa (f.d. 22-23, vol. III), ;
- declarațiile părții civilmente responsabile Grama Vasile (f.d. 33-35, vol. III);
- raportul de expertiză nr. 497 din 10 decembrie 2010 (f.d.70-74, vol. II);
- procesul-verbal de examinare a obiectului din 27.12.2010 (f.d.79-81, vol. II);
- procesul-verbal de examinare a obiectului din 18.11.2010 (f.d.86-88, vol. I);
- procesului-verbal de cercetare la fața locului din 24.01.2011 (f.d.127-139, vol. II);
- procesul-verbal de ridicare din 29.01.2010 (f.d.69, vol. I);
- procesul-verbal de ridicare din 28 februarie 2010 (f.d.74, vol. I);
- Dosarul cadastral și de inventariere tehnică a imobilului nr. 15 din str. Ion Neculce, mun. Chișinău;
- raportul de expertiză nr. 191 din 14 noiembrie 2013 prin care s-a concluzionat, că semnăturile în procura nr. 2170 din 23 aprilie 2008 și Registrul notarial au fost executate de către Sclifos Dumitru (f.d.2-8, vol. IV), astfel s-a exclus probabilitatea semnăturii.

Instanța de recurs ordinar nu acceptă motivele invocate de recurenți referitor la critica legalității competenței Procuraturii sect. Buiucani, mun. Chișinău de a efectua urmărirea penală, deoarece conform prevederilor art. 257 Cod de procedură penală, „ *Urmărirea penală se efectuează în sectorul unde a fost săvârșită infracțiunea, sau la decizia procurorului, în sectorul unde a fost descoperită infracțiunea ori unde se află bănuitul, învinuitul dau majoritatea martorilor*”, iar alin. (3) stipulează că: „*Dacă locul săvârșirii infracțiunii nu este cunoscut, urmărirea penală se efectuează de organul de urmărire penală în a cărui rază de activitate a fost descoperită infracțiunea sau se află domiciliul bănuitului, învinuitului.*”

Astfel, conform materialelor din dosar, domiciliul inculpatului Sclifos Dumitru se află în sectorul Buiucani, mun. Chișinău, ce confirmă respingerea acestui motiv.

Colegiul lărgit nu acceptă nici critica cu referire că cererea părții vătămate Golman Anna întocmită la data de 17 aprilie 2014 nu este apostilată, deoarece această cerere, procura sunt apostilate (f.d. 212-219, vol. II).

Colegiul lărgit nu acceptă motivele invocate în recursul ordinar cu privire la încălcarea prevederilor art. 6 CEDO privind existența erorilor grave de fapt care au afectat soluția, considerându-le declarative, instanțele de judecată nu au depășit

limitele învinuirii, iar fapta descrisă în învinuire este suficientă pentru condamnarea inculpatului Sclifos Dumitru pentru comiterea infracțiunilor incriminate.

Colegiul lărgit, a verificat și motivul invocat că prin ordonanța procurorului Beregoi Gh. din 27 mai 2011 a fost constatat că procura nr. 2170 din 23 aprilie 2008 a fost semnată de către partea vătămată Goldman Anna la notarul Tudos Raisa, ce nu corespunde realității, fiind că prin această ordonanță a fost încetată urmărirea penală în privința lui Tudos Raisa pe art. 329 alin. (1) Cod penal și pe alte infracțiuni, constatându-se încălcări a prevederilor art. 19 și 42 a Legii nr. 1453 din 08 noiembrie 2002 cu privire la notariat care anume se referă la obligațiunile notarului și la stabilirea identității persoanei la perfectarea procurii nr. 2170 din 23 aprilie 2008.

Motivele invocate cu referire la încălcarea prevederilor art. 63, 116, 58-59 Cod de procedură penală, nu sunt acceptate de instanța de recurs, deoarece ele nu au fost contestate în termen conform art. 251 alin. (4) Cod de procedură penală.

Motivele din recurs cu privire la încălcarea prevederilor art. 6 CEDO, art. 7, 19, 26, 101 Cod de procedură penală sunt recunoscute ca declarative, instanțele judecătorești adoptând corect hotărâri de condamnare în speța dată în baza învinuirii formulate, iar pedeapsa aplicată de instanța de apel este echitabilă, în limitele Legii penale.

Colegiul penal lărgit consideră că instanțele de judecată analizând cumulul de probe prezentate de către procuror, examinându-le sub toate aspectele din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, just au calificat acțiunile lui Sclifos Dumitru în temeiul art. 361 alin. (2) lit. b) și 190 alin. (5) Cod penal.

Pentru aceste motive, Colegiul penal lărgit constată, că temeiurile pentru recurs ordinar invocate de avocații Dogotari Ian și Dudulica Liubomir în numele inculpatului Sclifos Dumitru nu și-au găsit confirmarea în instanța de recurs, în concluzie se impune soluția de a respinge recursul ordinar declarat ca inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

Referitor la recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Sîli Radu.

Instanța de recurs menționează că prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și-au găsit reflectare în cauza dată.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept de a rejudeca cauza și pronunța o nouă hotărâre, dacă nu se agravează situația condamnatului, sau dispune rejudecarea de

către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Astfel, în opinia Colegiului penal lărgit, instanța de apel greșit a admis apelul declarat de avocatul Matusenco Ion în numele părții civilmente responsabile Grama Vasile, a casat inclusiv din oficiu sentința instanței de fond în latura civilă și pronunțat o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care acțiunea civilă a reprezentantului părții vătămate Goian Alexandru către Grama Vasile a fost respinsă.

Instanța de recurs menționează, că potrivit legii (art. 414 Cod de procedură penală) instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor indicate în apel. Nerespectarea acestor cerințe echivalează cu nerezolvarea fondului apelului.

În cazul când instanța de apel, la cererea părților, a administrat probe noi, ea urmează să le descrie în textul deciziei, cu aprecierea lor.

Dacă instanța de apel admite apelul cu rejudecarea cauzei, decizia trebuie să cuprindă analiza probelor pe care s-a bazat instanța pronunțând hotărârea, să indice din ce motive ele urmează a fi reapreciate ori respinse ca probe.

Colegiul penal lărgit relevă, că potrivit materialelor din dosar, reclamanta Golman Anna fiind reprezentată de către Goian Alexandru a înaintat acțiune civilă către inculpatul Scifos Dumitru în procesul penal privind anularea contractelor de vânzare-cumpărare nr. 4530 din 16 septembrie 2008 încheiat între Goldman Anna și Scifos Dumitru și nr. 12169 din 18 septembrie 2009 încheiat între Scifos Dumitru și Grama Vasile și restituirea casei în natură, situate pe str. Ion Neculce 15, mun. Chișinău proprietarului legal (f.d.209-211, vol. II).

Referitor la acțiunea civilă înaintată de reprezentantul părții vătămate de a recunoaște nul contractul de vânzare-cumpărare și restituirea în natură a imobilului din str. Ion Neculce 15, mun. Chișinău, instanța de apel a reiterat următoarele:

„Conform prevederilor art. 219 alin. (1) Cod de procedură penală, „acțiunea civilă în procesul penal poate fi intentată la cererea persoanelor fizice sau juridice cărora le-au fost cauzate prejudicii materiale, morale sau, după caz, le-a fost adusă daună reputației profesionale nemijlocit prin fapta (acțiunea sau inacțiunea) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvârșirea acesteia” și alin. (2) „Persoanele fizice și juridice cărora le-a fost cauzat prejudiciu nemijlocit prin acțiunile interzise de legea penală pot înainta o acțiune civilă privitor la despăgubire prin: 1) restituirea în natură a obiectelor sau a contravalorii bunurilor pierdute ori nimicite în urma săvârșirii acțiunilor interzise de legea penală; 2) compensarea cheltuielilor pentru procurarea bunurilor pierdute ori nimicite sau restabilirea calității, aspectului comercial, precum și repararea bunurilor deteriorate; 3) compensarea venitului ratat în urma acțiunilor interzise de legea penală; 4) repararea prejudiciului moral sau, după caz, a daunei aduse

reputației profesionale”. Respectiv, alin. (3) stipulează că „Prejudiciul material se consideră legat de săvârșirea acțiunii interzise de legea penală dacă el se exprimă în cheltuieli pentru: 1) tratamentul părții vătămate și îngrijirea acesteia; 2) înmormântarea părții vătămate; 3) plata sumelor de asigurare, indemnizațiilor și pensiilor; 4) executarea contractului de depozit al bunurilor.

Raportînd aceste prevederi legale la acțiunea civilă în cauza dată, colegiul penal constată că, condițiile specificate în norma art. 219 al Codului de procedură penală, (acțiunea civilă) nu se regăsesc în comportamentul lui Grama Vasile, cu atît pai mult, solicitarea de restituire în natură a bunului este absolut ilegală și neprobată deoarece Grama Vasile nu este persoana din vina căreia bunul imobil a ieșit din proprietatea părții vătămate Goldman Anna. În acest sens colegiul menționează că imobilul litigios după înstrăinarea lui a suferit modificări esențiale, și anume: inițial a fost în proprietatea autorității publice locale (APL), ulterior, prin Decizia Consiliului municipal Chișinău (nr. 6/36-13 din 19 mai 2009) a fost emis titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren nr. 0100508263 din 08.06.2009, prin care terenul a devenit proprietatea privată a lui Sclifos Dumitru; ulterior acesta l-a înstrăinat în baza contractului de vânzare-cumpărare lui Grama Vasile care a început lucrările de construcție.”

Colegiul penal lărgit menționează că instanța de apel la emiterea deciziei în latura civilă nu s-a expus asupra faptului că acțiunea civilă este înaintată față de inculpatul Sclifos Dumitru și constă din mai multe cerințe, printre care este și anularea contractului de vânzare – cumpărare încheiat între Caldari Sergiu și Sclifos Dumitru menționat de către partea vătămată Goldman Anna.

Respingerea acțiunii civile (f.d. 209-211, vol. II) în partea ce-l privește numai pe Grama Vasile nu poate fi acceptată de către instanța de recurs, fiindcă acțiunea civilă constă din mai multe capete de cerere, care sunt în legătură directă între ele, care urmează a fi examinate de instanță în procedură civilă cu atragerea tuturor părților în proces, din care motive prima instanță corect a admis acțiunea civilă în principiu, explicînd dreptul de a se adresa în instanța de drept comun cu menținerea măsurilor asiguratorii aplicate prin încheierea din 31 mai 2011 (f.d. 220, vol. II). Mai mult, conform prevederilor art. 221 alin. (2) Cod de procedură penală sunt indicate persoanele față de care poate fi înaintată acțiunea civilă în proces penal, iar Grama Vasile evident că nu este persoana indicată în această normă legală și respectiv examinarea acțiunii civile separat în procesul penal numai în privința lui nu putea fi examinată.

Cu referire la soluția de încetare a procesului penal de învinuire a lui Sclifos Dumitru în baza art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal, Colegiul penal lărgit relatează că instanța de apel corect a reținut că:

„Infrațiunea dată face parte din categoria celor mai puțin grave pentru care legea prevede o pedeapsă maximă sub formă de închisoare pe termen de pînă la cinci ani, faptele au fost comise în aprilie-septembrie 2008. În conformitate cu art. 60 alin. (1) lit. b) Cod penal, persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvîrșirii infracțiunii mai puțin grave au expirat cinci ani. Alin. (5) stipulează că curgerea prescripției se suspendă dacă persoana care a săvîrșit infracțiunea se sustrage de la urmărirea penală sau de la instanță. Deși în sentință instanța a dispus anunțarea lui Sclifos în căutare, aceasta nu a fost pusă în executare, iar inculpatul aflînd-se peste hotarele țării, din motive de sănătate a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa. În astfel de circumstanțe, instanța nu poate constata sustragerea lui de la judecată. Respectiv, instanța de apel consideră aplicabile prevederile legale privind prescripția răspunderii penale pentru infracțiunea prevăzută de art. 361 alin. (2) Cod penal și, avînd în vedere că de la comiterea faptei s-au scurs mai mult de cinci ani, Sclifos se liberează de răspundere penală pentru această infracțiune cu încetarea procesului penal.”

Potrivit procesului - verbal din 30 mai 2012 al ședinței de judecată a primei instanțe (f. d. 122, vol. III), inculpatul Sclifos Dumitru s-a prezentat la ședințele de judecată oferindu-se, conform art. 380 Cod de procedură penală, ultimul cuvînt.

Potrivit sentinței măsura preventivă aplicată în privința lui Sclifos Dumitru a fost modificată din obligațiunea de a nu părăsi țara în arest cu anunțarea lui Sclifos Dumitru în urmărire generală, căutare.

Colegiul penal lărgit reiterează, că conform prevederilor art. 329 alin. (1) Cod de procedură penală, la judecarea cauzei, instanța, din oficiu sau la cererea părților și ascultînd opiniile acestora, este în drept să dispună aplicarea, înlocuirea sau revocarea măsurii preventive aplicate inculpatului. O nouă cerere de aplicare, înlocuire sau revocare a măsurii preventive poate fi depusă dacă au apărut temeieri pentru aceasta, dar nu mai devreme decît peste o lună după ce încheierea precedentă privind această chestiune a intrat în vigoare sau dacă nu au intervenit noi împrejurări care condiționează noua cerere.

(2) În cazul aplicării arestării preventive, hotărîrea instanței poate fi atacată, în termen de 3 zile, în instanța ierarhic superioară cu recurs, care se va judeca conform prevederilor art. 311 și 312, care se aplică în mod corespunzător.

Potrivit încheierii Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 15 aprilie 2011 (f.d. 206-207, vol. I) a fost admisă cererea avocatului inculpatului Lupu Mihail cu privire la înlocuirea măsurii preventive aplicată lui Sclifos Dumitru, a fost înlocuită măsura preventivă aplicată lui Sclifos Dumitru din arest la domiciliu în obligațiunea de a nu părăsi țara, pe un termen de 30 zile.

Colegiul penal lărgit constată că acest termen de 30 zile nu a fost prelungit de către instanța de judecată, astfel, temeiul invocat de procuror, că inculpatul s-a sustras de la instanța de judecată, rămînînd fără suport juridic. Mai mult ca atît,

inculpatul Sclifos Dumitru fiind peste hotarele țării a înaintat în instanța de apel cerere de a examina cauza în lipsa lui, în prezența avocaților aleși de el.

Referitor la motivul cu referire la critica micșorării pedepsei de către instanța de apel în baza art. 190 alin. (5) Cod penal de la 10 la 9 ani închisoare, Colegiul lărgit constată că micșorarea pedepsei nu este esențială și efectuată cu depășirea limitelor sancțiunii, din care motiv nu consideră necesar de a interveni în decizia atacată sub acest aspect.

Reieșind din aceste motive, avându-se în vedere că în apelul procurorului s-a solicitat casarea totală a deciziei, cu menținerea sentinței atacate fără modificări, Colegiul penal lărgit consideră că și-a găsit confirmarea temeiul pentru recursul ordinar invocat de procuror prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și este necesar de a admite recursul ordinar declarat de procuror, cu casarea parțială a sentinței și deciziei instanței de apel, rejudecarea cauzei în partea casată cu adoptarea unei soluții în corespundere cu legea penală.

7. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 1), 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E

Respinge, ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de către avocații Dogotari Ian și Dudulica Liubomir în numele inculpatului Sclifos Dumitru.

Admite recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Sîli Radu, casează parțial sentința Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 21 iunie 2012 și decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 octombrie 2014, rejudecă cauza și pronunță o nouă hotărîre în cauza penală privindu-l pe **Sclifos Dumitru**.

Se încetează procesul penal în privința lui **Sclifos Dumitru** în baza art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal în conformitate cu art. 60 lit. a) Cod penal în legătură cu prescripția tragerii la răspundere penală.

Se consideră condamnat **Sclifos Dumitru** pe art. 190 alin. (5) Cod penal la 9 (nouă) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții legate de circulația mijloacelor financiare și materiale pe un termen de 5 ani.

Acțiunea civilă înaintată de către reprezentantul părții vătămate Goian Alexandru către **Sclifos Dumitru** se admite în principiu, cu explicarea dreptului de a se adresa în instanța de drept comun și menținerea măsurilor asiguratorii aplicate prin încheierea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 31 mai 2011.

Termenul executării pedepsei de calculat lui **Sclifos Dumitru** din ziua reținerii acestuia, cu includerea în acest termen a arestului preventiv din 22

septembrie 2010 pînă pe 30 septembrie 2010 și arestului la domiciliu din 30 septembrie 2010 pînă la 15 aprilie 2011.

În rest, în privința corpurilor delictive, se mențin prevederile hotărîrilor atacate.
Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la data de **08 aprilie 2015**.

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Timofti Vladimir

Nicolaev Ghenadie

Moraru Petru

Toma Nadejda